

тѣба да са въсползува отъ настоящитѣ обстоятелства и отъ прѣимущества си надъ сѣвѣднитѣ държавы и да си оздрави положеніето отъ посѣгнуванъето на тогозь и оногозь. За зла честь Турція не обрнѣж вниманье на тѣзи свѣты, и като забрави честолубивыя и завоевателныя духъ на Русія, прѣдаде са на една политика твърдѣ безгрѣжна.

Между туй минутата бѣше рѣшителна; владѣніята на австрійскыя домъ бѣхж испаднѣли въ рѣдѣтъ на една жена, Марія Терезія. Франція и Германія, конто завиждахж на Австрія, пакъ свѣтвахж Турція да нападне на тѣзь завоевателна държава откъмъ Унгарія. Нѣ Махмудъ са отрѣче и намѣсто туй той прѣдложи своето посрѣдничество въ европейскытъ работы. Като не му са пріе прѣдложеніето, той са разсърди на Франція и по настояванъето на Англія заключи вѣченъ миръ съ Австрія и Русія (1748).

Нѣ безъ да гледа договоритѣ, Русія построи много военны стоялища по прѣдѣлитѣ на Украйна; съ туй тя до толкози подплаши кърѣмскыя Ханъ, щото послѣдныи поченж да свѣтвта Портата на бой.

Безъ да слуша свѣтитѣ на своитѣ сюзници и да са прѣврѣчи на московското честолубіе, Портата поченж къмъ княжествата Влашко и Молдава таквози поведеніе, което трѣбаше да ѝ докара отсетнѣ голѣмы затрудненія и неприятности. Като са боеше да не бы тѣзи княжества да са приближхъ до Русія, Турція отнѣ управленіето на тѣзи земи отъ туземцитѣ бояры и назначи за князове отъ Христіанетѣ, подданны на Султана. Маврокордато е първыя Фанариотинъ, който испроси това достоинство и трѣгнѣж отъ брѣговетѣ на Вѣспора, за да иде да управлява дѣлата на Влашко.

За зла честь новытъ управители имахж само една грѣжа — собственый интересъ — и не гледахж на управляемытъ области, освѣнъ като на завоеваны, дѣто е позволено да са граби до насыта, като са проводи повечко и на Султана. Тѣй тѣ възбудихж къмъ себе си и къмъ турското правителстве голѣмы неблагодаренія.

Тогазъ именно си обрнѣхжж тѣзи земи очитѣ къмъ